

**Skelkandi kanningarúrslit
av arbeiðsleysum:**

Missa skjótt sjálvsálitið

*Norðurlensk kanning vísir, at eisini tey, sum
hava verið arbeiðsleys í bert fá ár, hava ilt við at
klára seg sjálvi. Tey hava rætt og slætt mist mótið*

Hóast arbeiðsloysið í Føroyum enn er rættiliga nýtt, og vit tí ikki hava mong dømi um fólk, sum hava gingið arbeiðsleys í longri tíð, bendir eitt úrslit av eini stórar norðurlenskari kanning á, at vit eiga at vera álvarsliga á varðhaldi tá um arbeiðsleys ræður.

Kanningin vísir millum annað, at fólk, sum hava verið arbeiðsleys í "bert" tvey ár, hava ilt við at klára seg sjálvi. Og allar ringast

er við teimum ungu, sum ongantið hava havt eitt arbeiði, sigur kanningin.

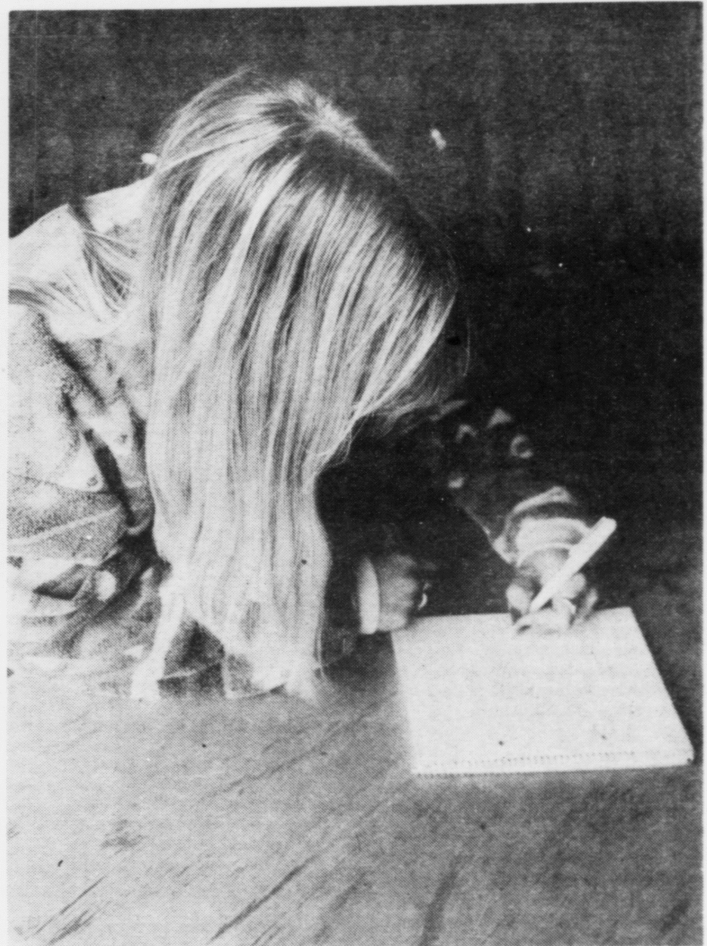
Stórir trupulleikar

Kanningin byrjaði í 1989, og fevnir um fólk millum 20 og 49 ár, sum í undanfarna tveyrára skeiðinum, høvdu fingið kontanthjálpi í, í minsta lagi átta mánaðar.

Kanningin er gjørd í Danmark, Noregi, Finlandi og í Svøríki.

Ein greið ábending við

Kanningarúrslitið má sigast at vera sera viðkomandi fyri hvørja støðu føroyingar kunnu koma í, heldur arbeiðsloysið fram í longri tíð. Frá arbeiðsleysum ungum fólki segði Arbeiðsloysisskipanin við Sosialin í gjár, at ungfolk kæra sína neyð tí hóast tey skriva umsóknir í álmanakkavís, sleppa tey ikki upp í part, og ofta ikki so frægt sum eitt svar. Modellmynd: Kalmar

Fyrirreika aðalfund

**Føroya Arbeidarafelag
væntar nógva fólk á aðalfund
um vikuskiftið**

Fríggjadagin klokkan tíggu verður árliga aðalfundurin hjá Føroya Arbeidarafelag settur. Fundurin verður eins og øll tey seinastu árin í hølum felagsins við Hoyvíkstjørn.

Heilt nógva fólk hava longu teknað seg til fundin. Tekningarfreistin er úti í morgin.

Nøkur mál eru komin inn til fundin, og Ingeborg Vinther, formaður felagsins, væntar ikki, at spurningarnir at tosa um fara at tróta.

Sáttmálasamráðingar standa fyri durum. Arbeiðsgevararnir hava sagt upp sáttmálan til 1. mai.

Føroya Arbeidarafelag hevur annars fingið gjørt nýggja kanning av inntøkuviðurskiftinum hjá fólki. Henda kanning

vísir, at við væntaða prívøkstrinum í ár upp á 2%, hava fólk í miðal 19% minni at liva fyri, enn tey høvdu fyri trimum árum síðan. Tað er galdandi fyri tey, sum hava arbeiði.

Ingeborg Vinther sigur, at tey fáa nógva nógva meira at gera á skrivstovuni fyri hvønn dag, sum gongur. Tungt gongur hjá virkjunum, og klagurnar eru mangar um, at sáttálarnir ikki verða fylgdir.

Eingin, sum ikki er í tí, dugir heldur at hugsa sær til, hvussu nógva fólk venda sær higar at kæra sína neyð. Nógva eru ikki bara figgarliga men eisini sálarliga niðurkoyrd og vita hvørki út ella inn, sigur Ingeborg Vinther.

randi

flestu av teimum arbeiðsleysu, sum eru við í kanningini er, at tey hava stórar trupulleikar at dragast við. Ikki bert tað, at ringt er at klára seg við teimum pengum tey fáa, men tey hava eisini trupulleikar við brennivíns- og heilivágs-misnýtslu, versnandi heilsu, og lyndi til kriminalitet. Í øllum londunum vísir kanningin, at tað eru serliga mennir, sum hava teir størstu trupulleikarnar í so máta.

Einki sjálvsátt

Kanningin vísir, at tað gongur ikki long tíð til at fólk missa sjálvsálitið. Yngri arbeiðsleys, sum ongantið hava roynt seg á arbeiðsmarknaðinum, eru allar ringast fyri. Tey hava sera tørført at klára seg sjálvi.

Í kanningini vóru eisini tey, sum bert høvdu verið arbeiðsleys í eitt ella tvey ár, spurð um hvørjar móguleikar tey hildu seg hava einaferð at fáa eitt arbeiði. Óhugnaliga mong søgdu, at tað roknaðu tey als ikki við. Við øðrum orðum ivaðust tey stórliga í, um tey yvirhøvur fóru at klára seg sjálvi fram yvir. Og júst hesa somu fatan hava tey tey starvsfólk, sum arbeiða innan almannaverkið.

Framhaldandi brúk fyri hjálpi

Í niðurstøðuni verður sagt, at eingin ivi er um, at framhaldandi er avgjørt neyðugt at nýta pengar til endurútbúgving, vegleiðing, til skeið, arbeiðsroyndir o.a.

Tað er blaðið Nordisk Kontakt, sum skrivur um kanningarúrslitið, og blaðið heldur, at meira enn nokk er at gera fyri at ganga orðunum hjá Grundtvig á mót tá hann yrkir "Da har i rigdom vi drevet det vidt,

når få har for meget og færre for lidt"

tór.

Lesarabrøv

Land okkara

Neyvan bara í oyrunum á mær gríslaði tað at hoyra føroysku politikkararnar tosa í ÚF úr Stokkhólm og áhaldandi kalla Føroyar eitt øki í staðin fyri land. Skalt tað nú vera reglan, at vit búa í einum øki og ikki einum landi? Eg veit, at tað eru skrivstovukrakkar í Norðurlandaráðnum, sum siga, at tað skal vera so: Føroyar, og saman við okkum Grønland og Áland, skulu ikki eita lond men øki. Men merkir hetta, at okkara politikkarnar skulu gloypa tí orðaleyst? Eg haldi, at teir máttu mótmælt hesum absurda kravi av imperialistiskum rötum, og ikki svøgt tað so ruddiliga, at teir aftan á 3 dagar á fundi í Norðurlandaráðnum sjálvir messa

hetta yvir okkum í ÚF! Øki er eitt gott orð, men ikki til at nýta um Føroyar í samstarvi við onnur lond.

Stríð um orð? Ja, tí orðini hava merking, tey bera merking, og tey hava týðning. Viðurkenna vit ikki Føroyar sum land, tá ið vit sita til borðs hjá teimum størstu frændunum, hvussu kunnu vit tá fara heim og syngja við Hans Andriasi, at vit, sum her liva á landi, vit eru landsins børn?

Turið Sigurðardóttir